

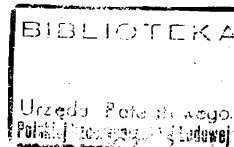
10 lipca 1930 r.

2

URZĄD PATENTOWY

F16L 9/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 12016.

Metallwerk Armin Flax
(Teplitz-Schönau, Czechosłowacja).

Kl. 47 f 3.

47 f 3, 9/04

Rura z założonej blachy.

Zgłoszono 6 maja 1929 r.

Udzielono 2 maja 1930 r.

Znane są liczne rodzaje rur blaszanych z wkładką z blachy żelaznej, np. żelazna rura blaszana rozcięta, pokryta rurą z blachy mosiężnej bez szwu. Rury tego rodzaju nie posiadają wad jakościowych, lecz wskutek zastosowania mosiężnej rury bez szwu koszty wyrobu ich są zbyt duże.

W rurach innego rodzaju na rozciętej podłużnie żelazną rurę nałożona jest blacha metalowa, np. mosiężna, wygięta w kształcie rury, której krawędzie zostają wciągnięte wzdłuż żelaznej rury w szparę, przyczem każda krawędź blachy zewnętrznej jest zawinięta na odpowiedniej krawędzi szpary, lecz krawędzie zewnętrznej rury blaszanej nie zostają ze sobą wcale połączone, wskutek czego wzdłuż całej rury pozostaje szpara. Rura tego rodzaju nie posiada dostatecznej wytrzymałości, a

szpara otwiera się z łatwością, gdy na jedną z krawędzi wywiera się nacisk; z tego względu w wielu przypadkach rury tej nie można wogóle stosować.

Następnie znane są również rury, wykonane tak, jak opisano powyżej, z tą tylko różnicą, że otwartą szparę zalutowuje się twardem lub miękkim spoiwem, co powoduje zamknięcie szpary.

Niezależnie od tego, że lutowanie stanowi dalszą dodatkową pracę, co zwiększa koszt wyrobu, spoiwo jest zwykle za słabe i zbyt kruche, wskutek czego rury tego rodzaju są za drogie oraz niedość mocne.

Wreszcie znane są rury, w których krawędzie powłoki mosiężnej są wzajemnie zawinięte na siebie, przyczem zakładka znajduje się w szerokiej szparze rury żelaznej, pomiędzy jej krawędziami. Ponie-

waż jednak powłokę takich rozciętych rur żelaznych wykonywa się naogół z cienkich blach metalowych, więc rura, zbudowana w ten sposób, nie posiada w miejscu zakładki, to jest pomiędzy krawędziami szpary rury wewnętrznej, dostatecznej wytrzymałości, gdyż obie krawędzie rury wewnętrznej nie wspierają się na niczem od środka, wobec czego słaby nacisk od zewnątrz wystarcza do wgięcia krawędzi rury wewnętrznej z ich pierwotnego położenia wewnątrz rury, przez co rura zostaje uszkodzona. Ta odmiana wykonania nie daje się stosować wtedy, gdy jest wymagana odpowiednia jej wytrzymałość.

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi rura blaszana z rozciętą podłużnie wkładką o postaci rury z blachy żelaznej, przyczem krawędzie blachy zewnętrznej są zwinięte w zakładkę, która jest umieszczona na wewnętrznej stronie rury wewnętrznej, działając na podobieństwo nita, co uniemożliwia wciśnięcie krawędzi rury żelaznej z ich pierwotnego położenia do wnętrza rury. Krawędzie rury wewnętrznej zostają docisnięte do siebie rurą zewnętrzną tak, że pomiędzy nimi pozostaje tylko odstęp, odpowiadający podwójnej grubości blachy rury zewnętrznej. Rura, stanowiąca przedmiot wynalazku niniejszego, posiada na całym swym obwodzie dostateczną wytrzymałość. Samo zakładanie odbywa się w sposób znany. Rury tej budowy

można wyrabiać z dowolnego materiału, o wszelkich przekrojach i średnicach.

Na rysunku przedstawiono jeden z przykładów wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia przekrój poprzeczny, a fig. 2 — widok boczny rury. Wkładka *a*, wykonana z blachy żelaznej, posiada podłużną szparę. Otacza ją blacha mosiężna *b*, której krawędzie są przeciągnięte przez szparę *c* wkładki żelaznej *a* i wewnątrz niej są zawinięte w zakładkę *d* tak, iż krawędzie wkładki żelaznej są możliwie najbardziej docisnięte do siebie. Wskutek tego rura posiada na całej swej powierzchni jednostajną wytrzymałość i możliwie dużą odporność na uderzenia i ciśnienie.

Zastrzeżenie patentowe.

Rura blaszana z zaopatrzoną w podłużną szparę wkładką z blachy żelaznej o postaci rury, znamienna tem, że krawędzie blachy, tworzącej rurę zewnętrzną (*b*), są przeciągnięte przez szparę (*c*) wkładki (*a*) pomiędzy jej krawędziami i zawinięte w zakładkę (*d*), przykrywającą od wewnątrz krawędzie wkładki (*a*).

Metallwerk Armin Flax.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

